

Грузіна І.А.

Національний фармацевтичний університет

Інформатизація як передумова соціально-економічного розвитку регіону

Особливістю сучасного етапу науково-технічної революції є неймовірна швидкість накопичення, обробки й передання величезних обсягів інформації, яка є важливим джерелом стратегічних управлінських ресурсів. Діяльність окремих людей, колективів та підприємств все більше залежить від їхньої інформованості, можливості раціонально використовувати інформацію у процесі пошуку та обґрунтування ефективних рішень.

Зазначені процеси обумовлюють трансформацію економічних умов, економічного мислення, інституціонального середовища, чіткішою стає залежність розвитку регіонів від стану інформаційних ресурсів. Розвиток галузі комп'ютерної техніки та інформаційних технологій стали причиною остаточного переходу від індустріального до інформаційного суспільства, що названий провідними дослідниками даної проблематики інформатизацією [1-7].

Бурхливий розвиток будь-якої галузі знань призводить до появи безлічі теоретичних та практичних досліджень з даної проблематики. Розумінню ролі інформатизації в розвитку економіки і суспільства сприяють роботи Д. Белла [1], М. Кастельса [2], Э. Тоффлера, [5], Л.Г. Мельника [4], Лепейко Т.І., Пушкаря О.І. [3].

Аналіз впливу інформаційної галузі на розвиток інших галузей народного господарства дозволяють дійти висновку, що проблема інформатизації є вкрай актуальною та повинна розглядатися всебічно й комплексно у різних аспектах. Деякі питання, зокрема, щодо оцінки впливу даного процесу на економічне зростання, його можливості призводити до якісних структурних змін в економіці, необхідності трансформації існуючих підходів до управління підприємствами, ролі держави у даному процесі, знаходять своє відображення у гострих дискусіях та вимагають уточнення теоретичних основ поняття і

практичних підходів до її впровадження в економічну систему країни, регіону, окремого підприємства.

Доцільно розглядати інформатизацію як процес задоволення інформаційної потреби, що виникає внаслідок необхідності вирішення актуальних завдань суспільства та економіки, на основі створення, розвитку та використання інформаційно-комунікаційних технологій.

Економічний розвиток країни і кожного окремого регіону базується на досягненнях у сфері телекомунікацій та інформаційних технологій. Це підтверджує й досвід економічно розвинутих країн [6, 7]. Поступово формується інформаційно-аналітичне середовище і в Україні. Активізації даного процесу сприяє дієва підтримка з боку вищого керівництва держави – розроблено законодавчі та підзаконні нормативні акти щодо державного регулювання суспільних інформаційних відносин, наприкінці 1992 року створено Національний інститут стратегічних досліджень, з 1997 року працює Національний інститут україно-російських відносин, інститути АН України та інформаційно-аналітичні центри успішно здійснюють наукові дослідження.

Значення процесу інформатизації у забезпеченні національних інтересів, підвищенні ефективності управління економікою, активізації розвитку наукоємних виробництв та високих технологій, зростанні продуктивності праці та вдосконаленні соціально-економічних відносин сприяло становленню інформатизації у сучасній Україні одночасно як однієї з визначальних галузей економіки й суспільного життя та найважливішої функції держави і чинника забезпечення її безпеки та суверенітету. Все більше поточних та перспективних проблем знаходять своє вирішення завдяки інтенсифікації процесу інформатизації. Однак, вибіркоче та нерегулярне виділення коштів на підтримку науково-технічної сфери стримує впровадження нових технологій, призводить до відтоку висококваліфікованих фахівців, що створює катастрофічно неконкурентний стан фінансування процесу інформатизації.

Серед причин відставання рівня інформатизації в Україні від світових лідерів низькі темпи процесу автоматизації у окремих галузях економіки,

відсутність бажання у керівників до впровадження технологій електронного бізнесу, недосконалість нормативно-правової бази у галузі інформатизації країни. Складно не погодитися зі сформульованими висновками. Незрозумілим стає зазначене становище на фоні наявного в Україні потенціалу та можливостей. Адже, незважаючи на певні труднощі, існують всі необхідні передумови для формування нового суспільства – власний історичний досвід розвитку інформатизації, здобутки вітчизняних вчених, наявність підприємств, що пов'язані з розвитком інформаційних технологій, висококваліфіковані кадри. З огляду на це, стратегією економічного та соціального розвитку України на найближчі роки має стати орієнтація на інноваційну модель економічного зростання, технологічне оновлення промисловості, широке використання досягнень науки та техніки, що призведе до інтенсифікації й поглиблення процесу інформатизації та дозволить затвердитися Україні як високотехнологічній державі.

Література:

1. Белл Д. Грядущее постиндустриальное общество. Опыт социального прогнозирования. – М.:Academia, 1999. – 956 с.
2. Кастельс М. Информационная эпоха: экономика, общество и культура: Пер. с англ. под науч. ред. О.И. Шкаратана. – М.: ГУ ВШЭ, 2000. – 608 с.
3. Концептуальні засади менеджменту в інформаційній економіці: монографія / За заг. ред. проф. Лепейко Т.І. – Харків: Вид. ХНЕУ, 2010. – 252 с.
4. Социально-экономические проблемы информационного общества / Под ред. проф. Л.Г. Мельника. –Сумы: ИТД «Университетская книга», 2005. – 430 с.
5. Тоффлер Э. Третья волна. – М.: Издательство АСТ, 1999. – 784 с.
6. Building the Information Society: Moving Canada into the 21st Century. Ministry of Supply and Services. Canada, 1996. – 320 p.
7. The Global Information Infrastructure: Agenda for Cooperation. R. Brown, L. Irving, A. Prabhakar, S. Katzen. 1995. – 680 p.

